

ת"פ 34510/06/14 - מדינת ישראל נגד א ג

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 פברואר 2015

ת"פ 34510-06-14 מדינת ישראל נ' ג

ת"פ 34318-06-14

בפני כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרל

נגד
הנאשמת
א ג ע"י ב"כ עו"ד מץ

הדיון מתורגם לשפה הרוסית

גזר דין

ביום 12.6.14 ישבו הנאשמת ובן זוגה, המתלונן בחדר השינה בביתם בבת ים, ושתו משקאות אלכוהולים. הנאשמת שאלה את המתלונן אם הוא בוגד בה ובתגובה הוא השיב לה "מה את מטומטמת" וסטר על לחייה. הנאשמת הלכה למטבח, נטלה סכין בעלת להב באורך 11 ס"מ, ושבה לחדר. כאשר הבחינה כי המתלונן שוכב על צידו כשהוא ישן, היא ניגשה אליו ודקרה אותו 2 דקירות בבית החזה, ודקירה נוספת בכתף.

כאשר הבחינה שהמתלונן מדמם, הזעיקה הנאשמת את המשטרה ואת שרותי ההצלה.

כתוצאה מדקירות נגרמו למתלונן שלושה חתכים, האחד באורך 2 ס"מ מעל הצלע השלישית משמאל, השני באורך 4 ס"מ מעל צלע 2 משמאל, והדקירות חדרו לחלל החזה.

הדקירה השלישית באורך 1.5 ס"מ, היתה בכתף שמאל.

המתלונן סבל משטף דם בוריד הריאה, איבד 2 ליטר דם, סבל מחור בריאה השמאלית ומשטף דם באזור הסמוך ללב. היה בסכנת חיים, ונדרש לניתוח דחוף של כניסה לחלל החזה כדי להציל את חייו.

בעת הגשת כתב האישום, היה עדיין מאושפז בבית"ח, אולם יצא מכלל סכנה, והיום אף התייצב באולם בית המשפט.

הצדדים הגיעו להסדר שעל פיו תודה הנאשמת בכתב האישום, אולם לא היתה הסכמה לעונש פרט למתחם ענישה שפרטה התביעה.

במסגרת הטיעונים לעונש הוגשה חוו"ד של שני פסיכולוגים שסקרו את מהלך חייה של הנאשמת.

הנאשמת היא בת 30, רווקה ואם ל- 5 ילדים משלושה אבות שונים, ומראשית חייה סבלה מאלימות הזנחה ובדידות. אביה היה שיכור ואלים, ואמה מתנערת ממנה וקרה. בהיותה בגיל צעיר עברה הנאשמת אונס אכזרי שהותיר אותה פצועה גם פיזית וגם נפשית.

היא עצמה חזרה על המצב האלימותי שחוותה בילדותה, וחייתה עם בני זוג מנצלים, אלימים ובוגדניים.

היא תיארה מסכת של אלימות הדדית עם בני הזוג, תוך שתיית אלכוהול וחיים בשולי החברה.

בתקופה של 10 שנים היא ילדה 5 ילדים לשלושה אבות שונים, אך לא הצליחה לתפקד כאם וילדיה נלקחו ממנה למשפחות אמנה.

בחווה"ד מצוין כי ניכר דפוס עיקבי של הרס עצמי, פגיעה עצמית וקבלת החלטות שגויות.

בן הזוג האחרון, המתלונן הדביק את הנאשמת באידס ובצהבת, היא לא ידעה שהוא סובל מהמחלה, והוא אמר לה במפורש שהדביק אותה בכוונה ע"מ שלא תעזוב אותו. הנאשמת חשה כעס כאשר הבינה זאת, אולם חששה להישאר לבד כאשר היא מטופלת ב- 5 ילדים ונשאית אידס וחולה בצהבת, אבל כן בחרה להישאר בזוגיות עימו.

היא מתארת דפוס אובססיבי שבו היתה עסוקה, שכן היה לה עם מי לדבר, ורוב הריבים שהיו ביניהם, היו ביוזמתה על רקע קנאתה אליו.

היא החלה להשתמש שימוש גובר באלכוהול, ומתוך שכרות וקנאה דקרה את בן זוגה.

היא אינה זוכרת את הארוע עצמו ומה שקדם לו, אולם מביעה צער וחרטה, וחווה"ד מציינת כי הרקע למעשים הוא רקע טראומתי קשה שהובילה ליצירת תסמינים פוסט טראומטיים.

הפסיכולוגים מציינים כי אישיותה של הנאשמת מתבטאת בקשיי יסודות עצמי, בשיחזור ארועים טראומטיים, פגיעה בערך העצמי, מצבי דיסוציאציה וקשיים בין אישיים.

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל.

על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

בתוך מתחם העונש ההולם יש לגזור את העונש הראוי, תוך התייחסות לתכנון שקדם לביצוע העבירה, לחלקו של

הנאשם, לנזק שנגרם מביצוע העבירה, נסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, ויכולתו להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו, ביכולתו להימנע מהמעשה ובמידת האלימות שהופעלה.

כמו כן יש לשקול את השיקול של הצורך בהרתעת הרבים, את התכנון או היעדר תכנון שקדם לביצוע העבירה, את הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם בפועל, ואת הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או יחסיו עם נפגעת העבירה.

כנגד זאת יש לשקול את הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו ואת הפגיעה בעונש למשפחת הנאשם. עוד יש להתחשב בנטילת אחריות על המעשים.

הערך החברתי שנפגע כאן הוא פגיעה קשה בבריאותו של אדם, כאשר הדקירות שדקרה הנאשמת את המתלון העמידו אותו בסכנה ממשית לחייו.

התביעה ביקשה לקבוע מתחם ענישה שבין שנתיים ל- 4 שנים, כאשר הסכימה כי לאור חווה"ד הפסיכולוגית, העדר עבר פלילי ומצבה של הנאשמת, כמו לקיחת אחריות והזמנה מיידית של כוחות ההצלה כאשר ראתה שהמתלון מדמם, העונש יעמוד בגבול התחתון של הרף.

הסנגור ביקש כי מתחם הענישה יעמוד על שנה עד 3 שנים, וביקש כי העונש שיגזר יהיה בגבול התחתון של רף הענישה.

אין להתעלם מחומרת המעשים שביצעה הנאשמת, אולם כנגד זאת אי אפשר שלא להתחשב במצבה האישי העגום כפי שמפורט בחווה"ד הפסיכולוגית, בנסיבות חייה הקשות, ובעובדה שהמתלון הדביק אותה במודע במחלת האידס ובצהבת.

אין לנתק את הדקירות שדקרה הנאשמת את המתלון מהיחס של המתלון אליה.

נראה כי מתחם העונש הראוי הינו 18 חודשים עד 3 שנות מאסר, ובהתחשב בנסיבות המקלות שנדירות למדי ואין אופייניות לתיקים מסוג זה, ניתן להעמיד את העונש על הרף התחתון של מתחם הענישה.

אני גוזר איפוא על הנאשמת עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרה - 12.6.14 ומטיל עליה שנה מאסר ע"ת שלא תעבור תוך 3 שנים, עבירה של אלימות כלפי אדם אחר שתוצאתה חבלה של ממש.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ה, 17 פברואר 2015, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט בכיר